

νερουλάς

νερουλάς, ο, ουσ. [<νερό + κατάλ. -ουλάς]. **1.** πλανόδιος πωλητής νερού (σε παλιότερες εποχές): «οι νερουλάδες κάποτε αποτελούσαν μια συμπαθέστατη τάξη βιοπαλαιστών»· βλ. και λ. [νεροκουβαλητής](#). **2.** (στη ναυτική γλώσσα) αυτός που εφοδιάζει το πλοίο με πόσιμο νερό: «σε κάθε λιμάνι είχαμε μόνιμο νερουλά που μας τροφοδοτούσε με το νεράκι του Θεού».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας